

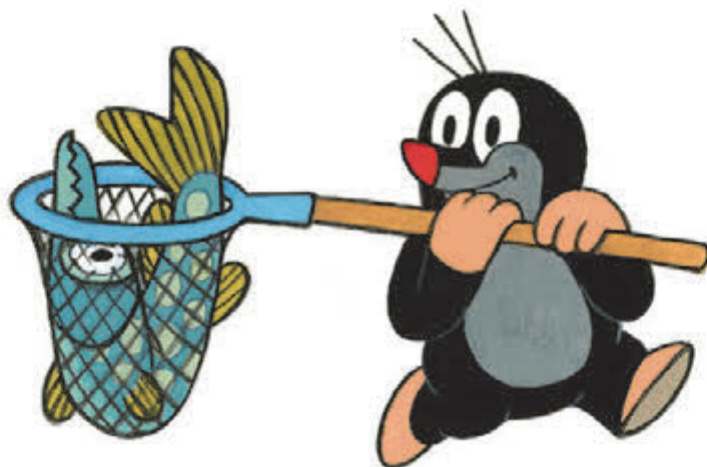
КРТИЋ и Рибица

Здењек Милер
Катерина Милер

Превео
Зоран Пеневски

■ Laguna ■

*Желела бих да захвалим тати за савете,
пренето искуство и ентузијазам, а мами за
подршку и подстрек.*

Почео је нови дан. На ливади крај језерцета процветало је цвеће. Били су ту ружичасти шафрани, љубичасти звончићи и жути маслаци. А било је и црвених јагодица.

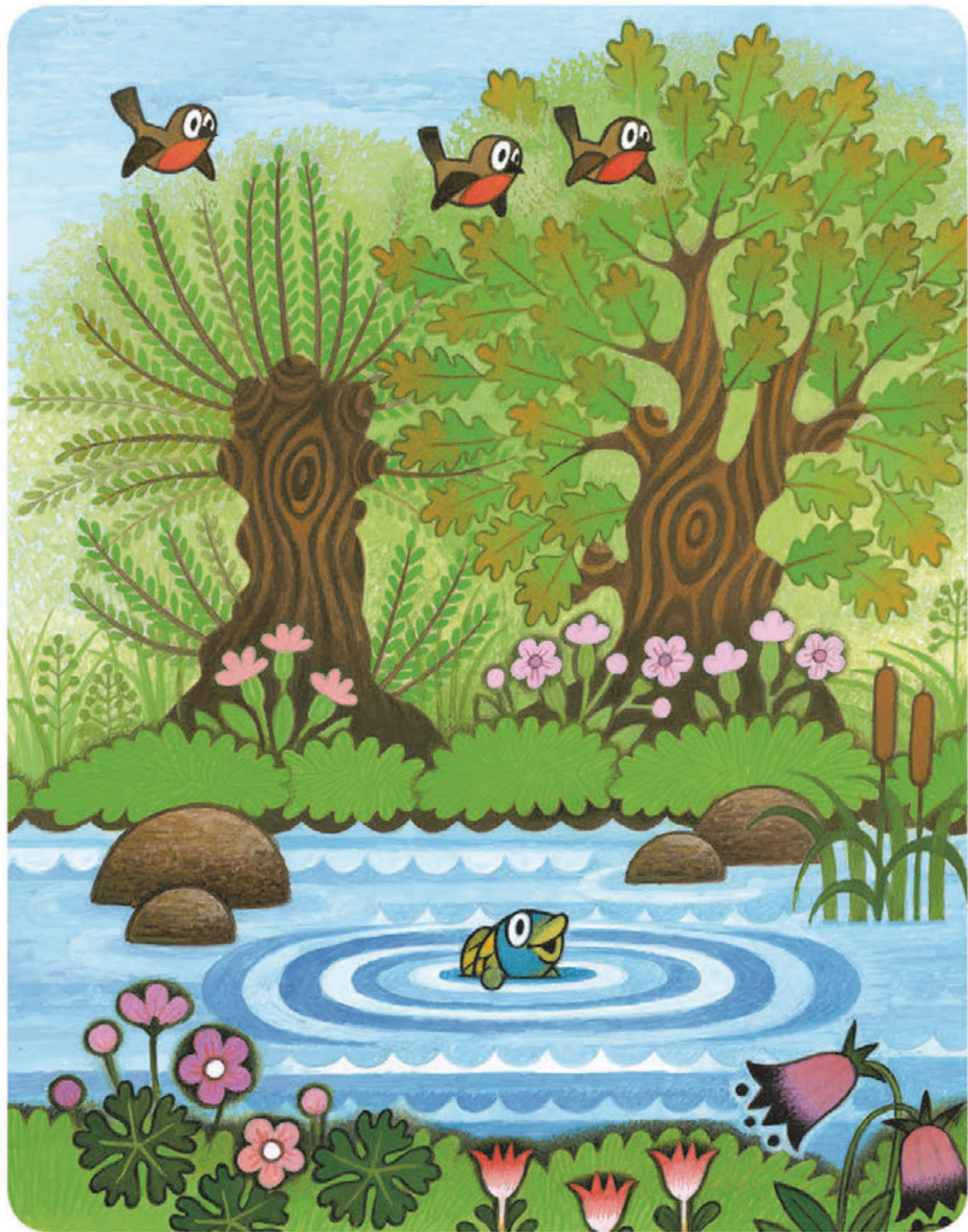
Лептир се спремао да ужива у слатком нектару
цвећа. За то време, мрав је журио кући с великим
товаром, а бубамара је тражила нешто за јело.
Одозго је допирало зујање мува. Усред свега тога,
тик до жбуна с јагодама, налазило се брдашце
земље. И постајало је све веће. Каменчићи су летели
на све стране, а земља се тресла. Шта се то дешава?

Из те гомилице наједном се појавила нечија глава. То је Кртић! Погледао је око себе. Кроз папрат се видело неко кретање. То је Рибица изронила на површину воде и направила ситне таласе. Испитивала је обалу и убрзо опазила Кртића.

Рибица је пљуснула перајима по води и отворила уста. „Добро јутро, Кртићу!“ Правила је велике кругове у води. Кртић је махнуо шапицом. „Добро јутро, Рибице!“ Жбун поред кртичњака погнуо се под теретом зрелих јагода.

Кртићу је онда нешто пало на памет.

За тили час, Кртић се створио поред језерцета показујући Рибици убрале јагоде.

„Донео сам ти нешто слатко. Види!“
Рибица је нестрпљиво махала перајима и репом тако да се вода око ње ускомешала.

„Хватај!“, узвикнуо је Кртић бацајући јагоде Рибици, једну по једну. Вешта Рибица хватала је устима јагоде. Како су дивно мирисале и како су биле укусне! Уживали су у тој игри, а мува и лептир су их са задовољством посматрали.

Како је дан прелепо почео!

